| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Bratislava II |
| Spisová značka: | 50C/181/2009 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 1209215797 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19. 04. 2011 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Ivana Dančová |
| ECLI: | ECLI:SK:OSBA2:2011:1209215797.10 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivanou Dančovou v právnej veci navrhovateľa: P. N., bytom v P., C. P. Č.. XX, zastúpeného BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom Astrová č. 2/A, Bratislava, proti odporcovi: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Panónska cesta č. 9, zastúpeného JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom, AK v Bratislave, Liptovská 2/A, o ochranu osobnosti takto

**r o z h o d o l :**

Odporca je p o v i n n ý do 7 dní od právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť v denníku PLUS 1 DEŇ na rovnakom mieste na prvej strane rubriky "Šport" rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom "Šok pod sprchou" ospravedlnenie tohto znenia:

"Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. ako vydavateľ denníka PLUS 1 DEŇ sa o s p r a v e d l ň u j e P. N., za uverejnenie fotografie P. N. s odhaleným pozadím k článku s názvom "Šok pod sprchou" uverejnenom dňa 17.07.2009."

Uverejnením tejto fotografie vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS neoprávnene zasiahlo do práva na ochranu jeho osobnosti.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 €, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

**o d ô v o d n e n i e :**

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 25.09.2009 sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť ospravedlniť sa mu v denníku PLUS 1 DEŇ na prvej strane rubriky "ŠPORT" tou istou hrúbkou a veľkosťou písma ako bol uverejnený komentár k fotografii, na ktorej bol vyobrazený odhalený zadok navrhovateľa, do siedmych dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, uverejnením ospravedlnenia nasledujúceho znenia: "Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. ako vydavateľ denníka PLUS 1 DEŇ sa ospravedlňuje P. N., za uverejnenie fotografie P. N. s odhaleným zadkom k článku s názvom "Šok pod sprchou" uverejnenom dňa 17.07.2009. Uverejnením tejto fotografie vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS neoprávnene zasiahlo do práva na ochranu jeho osobnosti." Zároveň navrhoval, aby súd zaviazal odporcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20.000 € a na náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že pôsobí ako profesionálny futbalista reprezentujúci športový klub ŠK Slovan Bratislava (ŠK Slovan Bratislava futbal, a.s., so sídlom Viktora Tegelhoffa č. 4, Bratislava, IČO 35 834 579). V denníku PLUS 1 DEŇ bol dňa 17.07.2009 na strane č. 28 v rubrike "Šport" (na titulnej strane) uverejnený článok pod názvom "Šok pod sprchou". Článok informuje o futbalovom stretnutí 2. predkola Ligy majstrov medzi futbalovými klubmi Zrinjski Mostar a ŠK Slovan Bratislava. Okrem informácie o výsledku stretnutia bola v článku uvedená informácia o skutočnosti, že v šatniach futbalového klubu Zrinjski Mostar netiekla studená voda, nakoľko nefungoval kohútik so studenou vodou. K predmetnému článku boli uverejnené tri fotografie. Na jednej z nich v rozmeroch cca 10,5cm x 4 cm bol vyobrazený navrhovateľ, ako stál v sprche s odhaleným zadkom, pričom k fotografii bol uvedený komentár: "Uvarený: N. pod horúcou vodou." Z fotografie a komentáru jednoznačne vyplývalo, že išlo o osobu navrhovateľa. Zverejnením predmetnej fotografie tak bolo zasiahnuté do práva na ochranu jeho osobnosti.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal ho zamietnuť. V písomnom vyjadrení uviedol, že navrhovateľ je futbalistom ŠK Slovan Bratislava, ktorý pôsobí v najvyššej slovenskej súťaži. Futbal sa hrá na verejnosti a štadióny navštevujú desaťtisíce fanúšikov, pričom mnohé zápasy vysiela v priamom prenose televízia. Navrhovateľ je tak osobou verejného záujmu. Článok informoval o okolnostiach účasti futbalistov ŠK Slovan Bratislava na zápase 2. predkola najvyššej európskej medzinárodnej súťaže "Liga majstrov", v ktorom hrali u súpera Zrinjskij Mostar. V článku boli tieto okolnosti expresívne označené metaforickým výrokom: "Mostarské peklo zlomilo belasých!" Článok popisoval ako niekoľko hodín meškalo lietadlo s futbalistami Slovana s príletom do Mostaru, ďalej popisuje situáciu kedy po ťažkom, vyčerpávajúcom a neúspešnom boji v tom horúcom počasí slovanisti tešiaci sa na osvieženie v sprche zistili, že netečie studená, ale iba horúca voda a teda sa nemohli pred cestou domov ani osprchovať. Na ilustráciu nemilej udalosti sa použila fotografia zachytávajúca navrhovateľa v sprche, ako naťahuje ruku pod sprchu v snahe zistiť, či netečie studená voda. Prostredie futbalových šatní, resp. aj šatní hráčov iných športov (hokejistov, hádzanárov a pod.) nie je prostredím súkromným a oddeleným od vonkajšej sféry života spoločnosti. Sprchy boli spojené so šatňou, preto bola použitá fotografia navrhovateľa - na ilustráciu celej situácie s netečúcou studenou vodou. Podľa jeho názoru bola podobizeň použitá v plnom súlade so zákonnou licenciou v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podobizeň navrhovateľa bola zverejnená spôsobom primeraným situácii a fotografia bola vyhotovená tak, že nijako neznevažovala osobu navrhovateľa. Na fotografii vyšportovanej postavy navrhovateľa neboli zachytené žiadne intímne miesta tela navrhovateľa.

Súd na zistenie skutkového stavu vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedkov J. Š., R. E., Q. Z.I., L. Y., R.. S. P., R. Š., R. Q. a oboznámil sa s návrhom na začatie konania, fotokópiou článku z denníka PLUS 1 DEŇ zo dňa 17.07.2009, fotokópiou z článku denníka PLUS 1 DEŇ zo dňa 17.10.2009 zverejneného na internete, výpisom z Obchodného registra, fotokópiami strán z časopisu PLUS 1 DEŇ zo dňa 16.07.2009, fotografie navrhovateľa z dňa zápasu v Mostare, obsahom CD nosiča, ako aj s ostanými listinami obsiahnutými v spise.

Právny zástupca navrhovateľa sa pred súdom pridržiaval v celom rozsahu návrhu na začatie konania a uviedol, že nie je možné, aby odporca zverejnil odhalenú postavu akejkoľvek fyzickej osoby. Podľa jeho názoru bolo zrejmé, že došlo k identifikácii navrhovateľa. Zverejnená podobizeň sa dotkla jeho cti a ľudskej dôstojnosti, pričom odhalila jeho nahotu - telo a zadok. Sprchy nie sú verejne prístupné, preto je absurdné, aby niekto medializoval fyzickú osobu v jej nahote. Navrhovateľ nedal odporcovu ani súhlas k zverejneniu. Denník 7 PLUS nie je denníkom erotickým čo zvýrazňuje podobu zverejnenej podobizne. Označený denník je veľmi sledovaný verejnosťou a rovnako je možné zistiť zverejnené informácie aj na internete.

Navrhovateľ pred súdom uviedol, že predmetný článok bezprostredne nevidel a dozvedel sa o tejto skutočnosti od kamaráta Q. Z., ktorý mu telefonoval, či videl článok v časopise Plus 7 dní. Zašiel za ním do kaviarne, pozrel si článok a zostal šokovaný. V kaviarni sedeli aj ďalší známi, ktorí mali na neho narážky, či si musí zarábať takýmto spôsobom. Ďalej uviedol, že ani novinári, ani televízia nemajú právo vstúpiť do spŕch. Vstúpiť tam môžu iba hráči, tréner, masér a lekár. Média majú pritom vymedzený priestor, aby mohli so športovcami komunikovať. Novinári nikdy nemali povolený vstup do spŕch. Rovnako aj spoluhráči boli postupom odporu pohoršení. Túto skutočnosť oznámil matke, nakoľko žije na dedine v P., keďže mal obavu, aby nebola z článku zmätená.

Právny zástupca odporcu zotrval v plnom rozsahu na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 24.11.2009.

Svedok J. Š. pred súdom vypovedal, že u odporcu pracuje ako športový redaktor. Zápasu Mostar - Slovan sa zúčastnil aj s kolegom. Išlo o výnimočný zápas. Pri príchode na miesto so obzreli prostredie, kde majú hráči hrať. Obaja zostali zarazení, lebo podmienky boli biedne na to, že sa tam mala hrať prestížna súťaž. Podmienky boli v hroznom stave, hráči mali malé šatne. Na druhý deň vykonali reportáž zo zápasu. Časť materiálu poslali emailom. Pár minút po zápase sa však nedal zaslať emailom spracovaný materiál, tak sa s kolegom rozhodli, že on pošle materiál a sám pôjde zachytiť tím po zápase. Vošiel priamo do budovy, kde boli šatne s ktorými boli spojené sprchy. Keď tam vošiel započul nevhodné slová, že netečie studená voda, tak sa šiel pozrieť dnu. V šatni boli domáci aj Slovanisti, chýbali hygienické potreby a toto chcel zdokumentovať. Urobil asi 10 záberov, ale bolo to náročné, lebo tam bola para a zlé svetlo. Chcel vykonať aj rozhovor s hráčmi, ale situácia bola nevhodná, nakoľko Slovanisti prehrali. Potom opustil priestory a šiel na tlačovú konferenciu. Nebol upozornený na to, že do priestorov šatne je vstup zakázaný. Hráči nemali výhrady z jeho prítomnosti v šatni. Do šatne vošiel cez hlavný vchod do budovy, ktorá mala obdĺžnikový tvar. Potom šiel uličkou doprava, kde boli niektorí hráči Slovana v uterákoch. Navrhovateľ ho pri fotografovaní nevidel. Išlo o autentickú situáciu.

Svedok R. E. pred súdom vypovedal, že si dobre pamätá na situáciu zápasu Mostar - Slovan. Nálada hráčov bola vtedy primeraná k výsledku. Nepamätal si, že by sa v tom čase pohybovali novinári v priestoroch šatne. Zaujímali ho články po návrate zo zápasu, kde sa píše o výsledkoch. Keď videl navrhovateľa v denníku, tak najskôr z toho mal úsmev, ale neskôr to rozoberali so spoluhráčmi tak, že takéto fotky by nemali byť zverejnené.

Svedok Q. Z. pred súdom vypovedal, že s predmetnou fotkou sa oboznámil v kaviarni na ulici H. L. P. niekedy v lete minulého roka. Jeho zákazníci ho upozornili na výtlačok denníka. Okamžite telefonoval navrhovateľovi a pýtal sa ho, čo to má znamenať, či vie, že je odfotený ako aj o skutočnosti, že taká fotka je zverejnená. Jeho známi si z tejto fotky robili posmešky s poznámkami, že navrhovateľ sa môže dať odfotografovať do erotických časopisov. Po telefonáte bol navrhovateľ rozčarovaný a nahnevaný zo skutočnosti, že fotografia bola zverejnená. Zverejnením fotografie sa jeho názor na navrhovateľa nezmenil.

Svedok L. Y. pred súdom vypovedal, že navrhovateľ je jeho kamarát, spolu hrávali za Slovan Bratislava. O zverejnenom článku sa dozvedel od viacerých známych. Povedali mu, že videli navrhovateľa na fotke odfoteného holého. Brali to s humorom. Komentovali to tak, že má dobrú postavu a mohol by robiť aj niečo iné. Napríklad v priestoroch na štadióne Slovana je vstup médií do šatní a spŕch zakázaný. Na takého účely je vymedzený osobitný priestor. Osobne ho zverejnenie fotografie nahnevalo. Zverejnením fotografie sa jeho názor na navrhovateľa nezmenil.

Svedok R.. S. P. pred súdom vypovedal, že o zverejnení fotografie sa dozvedel od fanúšikov na štadióne. Bulvár nečíta, ale dopočul sa, že bratranec bol odfotený s holým zadkom. Pamätal sa, že denník koloval na štadióne a ostatní fanúšikovia mu ukazovali inkriminovanú fotku. Tiež sa pýtali, či je možné, aby médiá takto fotografovali hráčov. Osobne sa pohoršil nad fotografiou. Jeho názor sa zverejnením fotografie na navrhovateľa nezmenil.

Svedkyňa R. Š. pred súdom vypovedala, že o zverejnení fotografie jej snúbenca (navrhovateľa) sa dozvedela priamo od neho. Zavolal jej. Keďže má v práci pred budovou novinový stánok, išla si kúpiť denník, aby si fotografiu priamo pozrela. Bola zhrozená. Všetci kolegovia v práci poznajú navrhovateľa, nakoľko za ňou do práce chodieva. Informácia o zverejnení fotografie sa šírila po ich úrade. O zverejnení fotografie hovorili aj ich klienti - daňovníci. Osobne sa cítila nepríjemne, pretože je s navrhovateľom zasnúbená. Kolegovia sa jej dokonca pýtali, či súhlasila, aby sa dal takto odfotografovať. Navrhovateľ bol podľa jej názoru rozhorčený. Jej názor sa po uverejnení fotografie na navrhovateľa nezmenil.

Podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy SR nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 10 ods. 1 Oznámenia č. 209/1992 Zb. Federálneho ministerstva zahraničných vecí - Rímsky dohovor každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa čl. 10 ods. 2 Oznámenia č. 209/1992 Zb. výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 OZ písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a zvukové záznamy, týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 OZ privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 OZ podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce morálne zadosťučinenie najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Citovaná právna úprava poskytuje svojimi ustanoveniami ochranu osobnosti v prípade porušenia občianskej cti, ktoré predstavuje zásah do osobnosti občana objektívne spôsobilý vyvolať ujmu. Ide

o konanie proti osobnej a mravnej integrite občana, znižujúce jeho vážnosť, dôstojnosť a česť, o konanie, ktoré z hľadiska vzťahu občana k ďalším spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Vždy je nevyhnutné vyriešiť právnu otázku, či došlo k neoprávnenému zásahu ako aj či prípadný zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach a právom chránených záujmoch dotknutej osoby (ich špecifikácia je uvedená v ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Základnou zásadou pre vyhotovenie a použitie prejavov osobnej povahy je, že sa môžu vyhotoviť a použiť iba so súhlasom osoby, ktorej sa týkajú. Je nepochybné, že v danom prípade došlo k neoprávnenému zásahu do oprávnených práv navrhovateľa. Odporca vyhotovil a použil fotografiu navrhovateľa a to bez jeho súhlasu ako oprávnenej osoby. Aj v prípade zákonnej licencie upravenej v § 12 ods. 2, ods. 3 OZ nesmie byť použitie v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby. Podľa tzv. spravodajskej zákonnej licencie možno bez súhlasu oprávnenej osoby vyhotoviť a následne použiť podobizne, obrazové snímky alebo obrazové zvukové záznamy na vedecké a umelecké účely a v tlačovom, filmovom, rozhlasovom a televíznom spravodajstve. Súd zdôrazňuje, že uvedené predmety ochrany možno použiť primeraným spôsobom. Zverejnenie fotografie odhaleného navrhovateľa v sprche je jednoznačne porušením jeho práva na súkromie, ako aj práva na ochranu ľudskej dôstojnosti, teda v rozpore s oprávnenými záujmami navrhovateľa. Naviac na fotografii bolo zverejnené aj meno a priezvisko navrhovateľa. Súd považoval existenciu neoprávneného zásahu za jednoznačne preukázanú.

Vydavatelia novín a časopisov majú na zreteli, že fotografia na titulnej strane periodika alebo v článku upúta pozornosť čitateľa. Zobrazenie odhaleného športovca s uterákom v sprche, autenticita takého zobrazenia, ako aj jej jedinečnosť zvyšujú záujem čitateľov tlačených periodík. Predmetná fotografia bola zverejnená v jednom z najpredávanejších denníkov v Slovenskej republike a periodikum je dostupné aj na internete.

Výsledky dokazovania okrem zásahu do práva na ochranu osobnosti preukázali aj skutočnosť, že svedkovia o zásahu vedeli, hoci aj sprostredkovane, ale nenastalo zhoršenie postavenia navrhovateľa v súkromnom ani pracovnom živote. Z uvedených výpovedí vyplývala skutočnosť, že zverejnenie fotografie vnímali negatívne. Svedkovia L. Y., Q. Z. D. R. E. uviedli, že rovnako negatívne by vnímali, ak by sa obdobnej situácii vyskytli aj oni. Z výpovede svedkyni R. Š. súd zistil, že ako snúbenica navrhovateľa bola šokovaná zo zverejnenej fotografie a cítila sa nepríjemne. Z racionálneho hľadiska je možné predpokladať, že zverejnenie svojej nahoty vníma akákoľvek fyzická osoba ako zásah do práva na ochranu osobnosti, najmä ak obrazový záznam takého charakteru je vyhotovený a zverejnený bez jej vedomia a súhlasu.

Súd poskytol ochranu porušenému právu navrhovateľa priznaním zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia. Nakoľko išlo o zásah do citlivej oblasti osobnostných práv navrhovateľa, nepovažoval súd za postačujúce ospravedlnenie odporcu. Z citovaných zákonných ustanovení totiž vyplýva, že ak nemôže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej satisfakcie treba uprednostniť. Len v tých prípadoch, kde intenzita zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. V danom prípade súd zvážil závažnosť zásahu i jeho následok a dospel k záveru, že suma 10.000 € ako náhrada nemajetkovej ujmy je pre navrhovateľa dostačujúca. V konaní navrhovateľ citeľný zásah preukazoval výpoveďami svedkov, avšak zrejmý zásah do súkromné a spoločenského života po zverejnení predmetnej fotografie iným spôsobom súdu nepreukázal. V zmysle uvedeného vo všeobecnosti možno poznamenať, že výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, ale musí prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to jednak vo vzťahu k postihnutej osoby a jednak vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil, aby tak bola zabezpečená požiadavka primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu. Pri určení jej výšky súd prihliadol na intenzitu zásahu do oprávnených záujmov navrhovateľa (právo na ochranu občianskej cti, ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia) a konanie odporcu, ktorý prekročil rámec tzv. zákonnej spravodajskej licencie. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Z hľadiska komparácie súd poukazuje na skutočnosť, že podľa § 5 ods. 1 zákona č. 215/2006 Z. z. o. odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, ak je trestným činom spôsobená smrť, výška odškodnenia sa priznáva vo výške 50 násobku minimálnej mzdy, ak bola poškodenému spôsobená ujma na zdraví znásilnením alebo sexuálnym násilím, poškodený má norok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy. Priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR v roku 2010 dosiahla 769 €.

Z uvedených dôvodov súd poskytol ochranu porušenému právu navrhovateľa a rozhodol tak, ako znie výroková časť rozsudku.

Podľa § 155 ods. 1 O. s. p. veta druhá, súd vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

Súd s nadväznosťou na cit. ustanovenie rozhodol, že o trovách tohto konania rozhodne samostatným rozhodnutím.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.